

sig i en faktisk tryghedssituation, agter Justitsministeriet – hvis der er tvivl – at indhente bidrag fra Udenrigsministeriet med dets repræsentationer, UNHCR, Dansk Flygtningehjælp og Dansk Røde Kors.

Spørgsmål 53:

Hvordan sikrer man sig, at personer uden pas og visum kan modtages i Danmark, når det er åbenbart, at det ville medføre alvorlige konsekvenser for dem, såfremt de skulle søge om pas og visum i deres hjemland?

Svar:

Danmark har ingen mulighed for at sikre sig, at personer kan søge og få pas i deres hjemland. Det største problem for udlændinge uden pas, der ønsker at rejse til Danmark og søge asyl, må antages at være at komme igennem hjemlandets oftest meget indgående udrejsekontrol.

Søger en person, der har pas, visum gennem en dansk repræsentation i udlandet, er repræsentationerne allerede i dag instrueret om, at man, hvis den pågældende udlænding befinder sig i overhængende fare, omgående bør underrette udenrigsministeriet pr. telegram eller telex, og indberetningen herom skal være klassificeret.

Spørgsmål 54:

Ministeren bedes oplyse, om der er tale om realitetsændring i forhold til den gældende praksis, når man i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1 til 2. behandling af lovforslaget skriver »fra et land, der har tiltrådt flygtningekonventionen fuldt ud«, mens der i den gældende lov bruges udtrykket »et land, hvor udlændingen må antages at kunne opnå beskyttelse«.

Svar:

Som nævnt i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1 medfører dette ændringsforslag ikke ændringer i de foreslåede regler om afvisning på grænsen. Efter ændringsforslag nr. 2 (§ 48, stk. 2, 3. pkt.), der omhandler afvisning på grænsen, må udlændingen dog ikke udsendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land. Efter

det oprindelige forslag til affattelse af § 48, stk. 2, 3. pkt., måtte udlændingen ikke udsendes til et land, hvor *den pågældende* risikerede en sådan forfølgelse eller ikke var beskyttet mod videresendelse. Af bemærkningerne til ændringsforslaget til § 48, stk. 2, 3. pkt., fremgår det, at det herigennem præciseres, at afgørelsen ikke beror på den enkelte udlændings særlige forhold, men derimod på kombinationen af udlændingens nationalitet og det land, hvorfra udlændingen indrejser i Danmark.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 2, kan opholdstilladelse efter § 7, stk. 1, nægtes, såfremt udlændingen allerede har opnået beskyttelse i et andet land, eller hvis udlændingen har nærmere tilknytning til et andet land, hvor udlændingen må antages at kunne opnå beskyttelse. Vurderingen af, om dette er tilfældet, beror på en konkret individuel bedømmelse af den enkelte asylansøgers forhold.

Vurderingen af, om afvisning skal kunne finde sted i henhold til lovforslagets § 48, stk. 2, 3. pkt., beror derimod alene på en konstatering af den pågældendes nationalitet og udrejseland, men uden en individuel bedømmelse af den enkeltes forhold, og heri består en væsentlig forskel i forhold til den gældende § 7, stk. 2. (Lovforslaget til § 7, stk. 3). Det er efter Justitsministeriets opfattelse helt nødvendigt at fastholde denne forskel, idet værdien af en afvisningsregel på grænsen ville blive af meget ringe værdi, hvis afvisningen skulle have til forudsætning, at man kunne forudsige realitetsafgørelsen med hensyn til selve asylspørgsmålet, både i Danmark og i det land, hvorfra der søges indrejse i Danmark. Dette er baggrunden for, at det i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1 er fremhævet, at afvisning vil kunne ske, hvis udlændingen er indrejst fra eller gennem et land, der har tiltrådt flygtningekonventionen fuldt ud.

En anden væsentlig forskel er, at udtrykket »må antages at kunne opnå beskyttelse« er ganske upræcist. Lande, der har tiltrådt flygtningekonventionen, har forskellig praksis med hensyn til meddelelse af opholdstilladelse til asylansøgere, der ikke er omfattet af flygtningekonventionen. Hvis der for disse konventionslande som begrundelse for afvisning skulle stilles krav om, at den pågældende »må antages at kunne opnå beskyttelse«,